

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Neprankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznana sprejema upravnništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Solski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdijevem tekalističu nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Cornu) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Ob smrti Leona XIII.

Smrt Leona XIII. za katoliško cerkev ni manjši trijumf, kakor je bilo njegovo življenje. Smrt papeža kaže tudi nasprotnikom cerkve, da se smrtjo nositelja papeške tiare ne izgine moč papeštva in da cerkev stoji na trdi skali, neomajano in tako ponosno, da se svet z občudovanjem blija pred to mogočnostjo. Ob smrti Leona XIII. se vidi velikanski vpliv papeštva. Ni vladarja, ob katerega mrtvaškem odru bi žalovalo toliko milijonov udanih src, kakor jih žaluje ob mrtvem Leonu XIII., in vladarja, kateremu bi se svet s svojimi cesarji, kralji in knezi ob mrtvaškem odru kljanjal s tolikim občudovanjem.

Sv. oče je umrl v ponedeljek ob 4. uri 4 min. popoldne. Smrtni boj je bil jako kratek. Sv. oče je padel v letargijo, žila je začela počasneje biti, dihanje je zastajalo, obraz je postal mrtvaško bled. Odlične osebe v bolniški sobi in služabništvo, ki je bilo zbrano pred sobo, so glasno molili. Dr. Lapponi je položil roko na srce sv. očeta in kmalu na to jokalnočim glasom naznanil, da je velik Leon XIII. preminil. Zadnje besede sv. očeta so bile: „Pozdrav dobremu cesarju“, potem je še vzdihnil: „Carpinetto“ (rojstni kraj sv. očeta). Po smrti so obraz sv. očeta pokriti z belo tančico. Pogrebne slovesnosti so se vršile po predpisih, kakor smo jih opisali v zadnji številki.

Naval občinstva v cerkev sv. Petra, kjer leži truplo umrlega papeža, je bil silen. Velik vojaški oddelek 2000 mož je skrbel pred cerkvijo za red. V cerkvi je bilo pet rešilnih postaj „Rudečega križa“, v okolici cerkve pa sedem. Nekaj ur med dnevom je cerkev za širše občinstvo zaprta, da tuji dostojanstveniki in drugi gostje morejo pomoliti pred mrtvaškim odrom Leona XIII. V četrtek je bila tekoma dneva pred mrtvaškim

odrom sv. očeta nad 40.000 ljudi. Radi velikanskega navala v cerkev je prepovedan vhod ženskam in otrokom.

Glavno mesto Italije, Rim, je bilo zavito v žalost. Velika večina prodajalnic je bila zaprta. Cerkev so bile polne vernega ljudstva. Tudi v drugih laških mestih so bile zaprte mnoge prodajalne.

Naš cesar Frančišek Jožef je brzojavil papeževemu nunciju na Dunaj: „V trenutku, ko je katoliški svet vsled poročila o smrti svojega najvišjega pastirja zatopljen v globoko žalost, mu je posebno na srcu izraziti Vaši eminenци veliko žalost, katero mi provzroča ta težka, po celem svetu tako globoko čutena izguba. Otroška ljubezen in neomejeno spoštovanje, katero sem gojil za sv. očeta za časa njegovega življenja, spremljajo preminolega v večnost. Njegov spomin bo vsikdar blagoslovljen, in zagotovljeno mu je za vse čase odlično mesto v analih naše svete cerkve.“

Frančišek Jožef m. p.

Vsi nadvojvodi in nadvojvodinje, na čelu vsem nadvojvoda prestolonaslednik, so izrazili v papeževem poslanstvu svoje sožalje.

Dunajski mestni svet je v posebni seji izrazil svoje sožalje. Tako tudi Praga, Lvov, Krakovo, Ljubljana itd.

Vsi katoliški vladarji so izrazili svoje sožalje. Istotako tudi nekatoliški. Nemški cesar, predsednik ameriških združenih držav, rumunski kralj, japonska vlada itd. poslali so sožalje brzojavke.

Tudi vsi časopisi izveniši le najnižje in najpodlejše, kakor je postavimo „Slovenski Narod“, slavijo velikanske zasluge, ki si jih je stekel Leon XIII. za človeštvo. Izmed italijanskih liberalnih časopisov sta izšla „Tribuna“ in „Giornale d'Italia“ v žalni obliki. Rimski listi so priredili posebne izdaje.

Vse angleške časopise govori jako spoštljivo o umrlem papežu. Ravno tako izraža francosko

časopisje občudovanje nad osebo Leona XIII.

Soglasna je sodba avstrijskega nemškega časopisja o zaslugah in vrlinah Leona XIII.

Ni manj, kot avstrijski listi, ne občudujejo nemški protestantski delovanja in uspehi Leona XIII.

Slovensko časopisje, posebno rusko in češko, soglasno proslavlja Leona XIII. kot velikega prijatelja Slovanov.

„Krojaška zadruga“.

V številki z dne 15. julija očitna naprednjaški list „Centralni posojilnici“, da je dobila vse blago „Krojaške zadruge“, ki je med brati vredno 120.000 K, in za katero bi se na javni dražbi dobilo gotovo 85.000 K, za sramotno ceno 55.000 K. „Krojaška zadruga“ je imela torej škodo 65.000 K.

V svoji številki z dne 22. julija pa pravi isti list: „Zdaj, ko vemo, da je znana cena cenitev komaj 44.032 K, je slika o položaju v „K z.“ veliko strašnejša.“ — List bi moral reči: „Zdaj, ko vemo, da je znala cenitev komaj 44.032 K, radi priznavamo, da „Centralna posojilnica“ je postopala velikodušno, ko je ponudila za to blago za 11.000 K višji znesek, namreč 55.000 K, ter radi popravljamo s tem krivico, katero smo jej storili s svojimi trditvami v številki z dne 15. julija.“ Ali napredni list tega ni storil.

„Centralna posojilnica“ je prevzela, kakor smo že poročali, vse dolge in imetje (hujše in boljše) „Krojaške zadruge“ in je s tem dosegla dvojen namen: prvič, da je ona za svoje tirjave zavarovana, drugič, da je „Krojaški zadruge“ ohranjena možnost, da dobi potrebn denar za izplačevanje vplačanih deležev.

Topa „naprednjake“ strašansko peče, ker hoteli so: 1. da „Kroj. zadr.“ popol-

noma pogine; 2. da pri tem trpi „Centr. posoj.“ kolikor mogoče veliko škodo; 3. da blago „Kroj. zadr.“ preide po sramotni ceni v roke „naprednjaškega“ zasebnika; kajti po mnenju „Sočinih“ „naprednjakov“ je „vsaka zadruga le coka na narodnem vozu (ako ni v „naprednjaških“ rokah), dočim je rastoče število trgovcev in obrtnikov neoporečen dokaz, da se bližamo srečnejši bodočnosti“. Naravno je tedaj, da „Sočini“ „naprednjaki“ so nasprotniki zadrug (ako niso v njihovih rokah, kakor n. pr. konsorcij gostilne pri Jeleni), a so za to, da si pojedinci pomagajo do boljšega položaja (Gabršček, Konjedic, Medved).

Iz tega je spoznati, zakaj so „naprednjaki“ proti „Centralni posojilnici“ v njenem nastopanju napram „Krojaški zadrugi“, katero hoče rešiti, in so pa vneti za transakcijo, kakor jo je nameraval g. Medved, v prvi vrsti pa za konkurz.

Kakor piše „naprednjaško“ glasilo v številki z dne 22. julija, ponudil je g. Medved meseca januarja „Kroj. z.“ za blago, katero je sam cenil na 80.000 K, znesek 70.000 K; privoščil si je torej samo za to, da sploh kupi, dobiček v znesku 10.000 K. Pri tej kupčiji bi plačal iz svojega žepa 20.000 K, ostalih 50.000 K, naj bi mu upala „Centr. pos.“

Pošteti 70.000 K bi se tako obrnilo, da bi se naprej plačali večina židovski upniki, kateri so imeli tirjati za blago znesek 75.000 K. S tem obrtniki, ki so „Sočinemu“ člankarju prirastli na srce, bi se bil g. Medved pogajal za izdaten popust. Kar bi tako dosegel, plačal bi (po odbitih 5.000 K) „Centr. pos.“ na račun njene tirjave od 42.000 K. Kar bi tako dosegel g. Medved pri pogajanju manj od 47.000 K (za 5.000 K so presegale tirjave fabrikantov ponudbo g. Medveda, in 42.000 K je bila „Kroj. zadr.“ dolžna „Centr. pos.“), to naj bi trpela „Centr. pos.“ in vsi vplačani deleži naj bi bili zgubljeni. Ta način

LISTEK.

Kako se vrši volitev papeža.

Po določilih Gregorja X. in njegovih naslednikov, se vrši volitev v konklave, t. j. v poslopju, ki je v svrhu izvolitve papeža za kardinala nalašč prirejeno in nalašč zaprto. Kraj konklava je vedno mesto, kjer je papež umrl.

Za lokratno volitev so vatikanski arhitekti že v polnem delu s pripravami za konklave v Vatikanu. V Damazovem dvoru bodo vsa vrata zazidana, da se tako ločijo kardinali od ostalega mesta. V njem bodo pripravljeni 65 stanovanj z dvema ali tremi sobami za kardinala, njihove konklaviste in služabnike. Obedovali bodo skupno. Glavne seje kardinalov bodo pa zjutraj in zvečer v sikstinski kapeli.

Ko je vse pripravljeno in je umrl papež pokopan, se konklave prične. (Listi poročajo, da se sedanji konklave prične 31. julija.) Kardinali se zberu v Vatikanu, ko so poprej opravili sv. spoved in obhajilo; kardinal-dekan bere sv. mašo k sv. Duhu, drug prelat pozove visoke volivce v latinskem nagovoru, naj izvolijo najvrednejšega izmed sebe za namestnika Kristusovega, in potem grede kardinali v slovesnem sprevedu paroma,

pojoč Veni Creator v konklave, in nato v sikstinsko kapelo, kjer se jim prebero bule, tiče se volivnega reda, in kardinali prisežejo nanje. Konklavisti pa se zaprisežejo, da bodo o vsem, kar se bo zgodilo v konklavu, strogo molčali.

Edina vrata, ki vodijo v konklave, se na to zaklenejo se štirimi ključi: z dvema znotraj in ta dva hrani ceremonijer, a z dvema zunaj, katera dva sta izročena konklavskemu maršalu.

V konklavu ostanejo le kardinali, njihovi tajniki, prelat zakristan, določeni ceremonijerji, tajnik konklava, konklavski spovednik, častne straže, par zdravnikov, lekarnarjev, brivci, kuharji in služabniki. Na večer drugega dne pridejo vsi v kapelo, kjer jih kardinal-kamerlengo prešteje in pregleda, da se o tem uveri, da ni nobenega tujega človeka vmes. Zatem kardinal-kamerlengo in izvoljeni trije kardinali-reditelji preiščejo vso palačo, da bi se ne bil kdo skril, pregledajo vsa vrata, da li so dobro zaprta.

Volitev se vrši navadno z glasovanjem po listkih; potrebna pa je za izvolitev dvetretjinska večina navzočih. Kardinali se zbirajo dvakrat na dan, zjutraj in zvečer, toliko časa, dokler se za eno ime ne doseže dvetretjinska večina.

Glasovnica ima zgoraj napis: „Ego

N. Card. N.“ (Jaz N. kardinal N.), na spodnjem koncu pa mora vsak kardinal zapisati kako geslo in dostaviti številko, ki jo je dobil od voditeljev konklava. Na sredi glasovnice pa se zapiše ime kardinala, katerega kdo voli: Jaz kardinal N. volim za papeža gosp. kardinala N. Nato se gornji in spodnji rob glasovnice tako na znotraj zganeta in zapečatita, da je ime volilca in njegovo geslo skrito; vidi se torej samo ime tistega, ki ga kdo voli. Glasovnice polagajo kardinali posamezno v kelih, ki stoji na oltarju, ter obenem prisegajo, da so volili tistega, katerega smatrajo za najsposobnejšega. Nihče ne more dati glasu samemu sebi. Ko so vse glasovnice oddane, jih skrutatorji vzamejo iz keliha, prebero in nanizajo na nit; potem se rezultat konstatira. Ako nihče ni dobil dveh tretjin glasov, lahko nastopi acces, to se pravi, vsak kardinal, ki je dobil kak glas, ga sme odstopiti drugemu in mu tako pomagati do zadostne dvetretjinske večine. To se izvrši po posebnih listkih. Ako kdo ne mara svojih glasov prepustiti drugemu, zapiše na listek: Nemihi — (nobenu). Če se vkljub temu ni dobila dvetretjinska večina, se glasovnice zganene in zapečatene, sežgo. Primeša se jim nekoliko vlažnega sena; temni dim, ki se pri tem kadi skozi poseben, Rim-

ljanom dobro znani dimnik, naznanja, da je bila volitev brevspešna.

Ako se je dosegla pri volitvi dvetretjinska večina, mora izvoljenec povedati, katero geslo je rabil. Glasovnica z dotičnim geslom, se poišče ter se odpre, da se konstatira, da si izvoljeni ni dal samemu sebi glasu, kar je strogo prepovedano. Nato se glasovnice sežgo, in ker dajo le malo belega dima, je to znamenje ljudstvu, da ima katoliška cerkev novega poglavarja.

Ko se je volitev izvršila, eden izmed kardinalov glasno zakliče izvoljenčovo ime.

Ako je navzoč, se drugi odmaknejo nekoliko od njega; s tem naznanijo, da jim ni več enakovrsten. Nato stopijo kardinal-dekan, prvi kardinal-mašnik in prvi kardinal-dijakov z naceremonijarjem k izvoljencu in ga vprašajo, če sprejme kanonično izvršeno volitev. Izvoljenec se vrže na kolena in moli nekaj minut. Potem izjavi, da sprejme izvolitev in obenem imenuje ime, katero hoče nositi kot poglavar cerkve. O vsem tem se takoj sestavi in prebere zapisnik.

S trenutkom, ko izvoljeni sprejme izvolitev, dobi popolno oblast nad vso cerkvijo.

Nato spremljajo prvi kardinali dijakoni novega papeža pred oltar, kjer

sanacije (?) imenuje „Sočin“ članar boljši od zgorej navedenega, vpeljanega po „Centr. pos.“, ker g. Medved bi bil boljše izvelel „K. z.“ iz mlake nego g. Hribar, ki deluje v zmislu „Centr. pos.“

Človek ne vè, kaj bi si mislil, ko čita tako gorostasna nasprotja in prerakanja v „naprednjaškem“ glasilu.

Pa pride še lepše. V številki z dne 18. julija pravi „Soča“, da najboljši konec bi bil konkurz, na kateri bi je od januarja naprej neprenehoma, katerega zahteva njen lastnik celo v formalnih vlogah na sodno oblast. Kaj je konkurz? Oddaja blaga za polpolovično ceno, zguba vplačanih deležev, doplačevanje jamstva v polnem znesku.

To je po mnenju „Sočinega“ članarja najboljša rešitev. Verujemo mu, ker v zmislu njegovih nazorov je vsaka zadruha le cokla in čim korenitejša se iztrebi, toliko bolje. Ona rešitev, ki prejme zadružnike najhujše, konkurz, mu je najboljša rešitev; ona, ki daje zadružnikom največ upanja, da pridejo do svojih deležev, kakor jo je uvedla „Centr. pos.“ pa najslabša. Popolnoma prav — po njegovih zadržkih sovražnih nazorih.

Tako blebetanje „naprednega“ glasila je le izrodek pasjih dni, ki pritiskajo na možgane njegovega članarja.

Trdijo, da niso klicali v Gorico g. Medveda; a vsemu svetu je znano, da so klicali najprej g. Trčka iz Ljubljane, kateri se vabilu ni odzval, in da so napredni kolovodje predstavili g. Medveda odbornikom „Krojaške zadruge.“

Z resnico ni „naprednjaško“, glasilu nič kaj v prijaznih odnosih. Pravi namreč v številki z dne 22. julija, da „Centr. pos.“ je tožila 166 najbolj zvestih „kupovalcev“ „Krojaške zadruge“. To pa ni res; kajti „Centr. pos.“ ni tožila do današnjega dne niti enega kupovalca „Kroj. zadr.“, pač pa je zarubila zneske, katere so bili nekateri kupovalci dolžni „Kroj. zadr.“, tako da oni zneski so prisojeni „Centralni posojilnici“ na račun dolga, ki ga ima pri njej „Kroj. zadr.“

„Napredno“ glasilu je bilo previdno, da govori o kupovalcih, ne pa o plačevalcih; kajti vse drugo je blago kupiti in kupljeno blago plačati. Mnogi „naprednjaki“ so pridno kupovali, pa slabo plačevali blago v „Krojaški zadruzi.“

„Napredno“ glasilu povesti oči kakor sramežljiva devica ter pravi v številki z dne 18. julija, da veliko dolžnikov je bilo krivično toženih in da „Kroj. zadr.“ je imela s tem mnogo pravnih stroškov; zamolči pa ime tistega „naprednjaka“, ki pošilja svojega blapca okoli dolžnikov, da jih pripravlja za sodne izjave, ki so združene s stroški za „Kroj. zadr.“, in onega pisarja, ki je že naprej žugal da hočejo prouzročiti „Kroj. zadr.“ nepotrebnih stroškov.

Potem pa trdijo „naprednjaki“, da ne delajo proti „Kroj. zadr.“, oni „naprednjaki“, ki so vložili zoper njo tožbo in prošnjo za ruhez ob času, ko je voljala za insolventno, katero je bilo mogoče rubiti in gnati v konkurz, ako ne plača, in katero je bilo mogoče ovaditi v namen kaznovanja, ako plača.

Jeze se penite, ker je „Kroj. zadr.“ našla varno zavetje v „Centr. posoj.“ in

zopet opravi kratko molitev. Potem ga peljejo v zakristijo in oblečejo v papeški ornat, namreč bel talar, rudečo z kožu-hovino obrobjeno mozzetto in veliko stolo. Nato se postavi nosilnica pred oltar v volitveni kapeli; novi papež sede vanjo in sprejme prvo poklonitev kardinalov s tem, da mu poljubijo roko in ga dvakrat objamejo. Nato kardinal-kameralengo natakne na prst ribičev prstan; za njim pristopi prvi kardinal dijakon, in si izprosi dovoljenja, da sme volitev javno proglasiti. Ko je dobil dovoljenje, se poda v slovesnem spremstvu iz konklava na balkon bazilike sv. Petra in naznani glasno v latinskem jeziku. Naznanjam vam veliko veselje: papeža imamo v osebi Eminence preč. kardinal N., ki si je dal ime N.

Po razglasitvi podeli novi papež prvikrat blagoslov Urbi et Orbi; nato je druga poklonitev v sikstinski kapeli in naslednji dan tretja, javna, h kateri imajo pristop tudi škofje, prelatje in plemiči.

Ako izvoljeni še ni bil škof, ga kardinal-dekan posveti v škofa po posebnem obredu. Navadno je na naslednjo nedeljo ali praznik slovesno kronanje s trojno papeško krono. Od dneva kronanja še le datirajo papeži svoj pontifikat.

katerega je ne morete pregnati. Vaša jeza zadruzi nič ne škoduje; a vam nič ne pomaga. Podobni ste psu, ki bi rad grizel, a je pripet na verigo in ne more škodovati.

Politični pregled.

Državni zbor se snide koncem septembra, če se na Ogrskem ne pojavijo novi zapletaji.

Novi skupni finančni minister. — Za skupnega finančnega ministra in upravitelja Bosne in Hercegovine je mesto Kallay-a imenovan dosedanj avstro-ogrski poslanik v Atenah pl. Burian.

Neuspeh našega trgovinskega ministra. — Trgovinski minister, baron Call, podal se je prejšnji teden v Budimpešto, da bi izposloval tam nekatere spremembe v carinskem tarifu, ki so na veliko škodo avstrijskih polje- in živinorejcev, a dosegel ni nič in povrnil se je na Dunaj, ne da bi se namenjene obravnave z ogrsko vlado niti pričele.

Češki narodni zbor se snide prve dni prihodnjega meseca. Na njem bodo zastopani vsi krogi Češke, Moravske in Šlezije. Povodom tega zborovanja se pa snidejo v posvet mladočeški zaupniki, ki natančno določijo taktiko, ki naj bo merodajna za češke državne poslance v je-senskem zasedanju.

Položaj na Ogrskem je še vedno zamotan. Obstrukcija je na dnevnem redu. Te dni je govoril zbornični predsednik grof Appony. Izrekel se je, da morajo Mažari dobiti za svojo vojsko mažarski poveljni jezik. To zahtevajo tudi obstruk-cionisti. Razlika med njimi in grofom Apponyjem je le v tem, da prvi zahtevajo da se mažarščina takoj uvede v armado, dočim je grof Appony mnenja, da sedaj ne kaže staviti do krone take zahteve. Kakor je razvidno, so vsi Mažari jednaki v svojih zahtevah.

Dogodki na Hrvatskem. — Na prometni zgradbi v Zagrebu so mesto mažarskega napravili nepostavni dvoje-zični napis, seveda mažarski na prvem mestu. Občinstvo je zopet vznemirjeno radi te nepostavnosti. Čudno je, da Mažari tudi v najnovejšem času navzlic tolikemu odporu hrvatskega naroda z vso silo širijo mažarščino po železnicah in poštah na Hrvatskem. Izdajajo mažarske vožnje rede, rabijo mažarske tiskovine, vsa hrvatska imena so pomazirali ter postavljajo hrvatsko ime le še v oklepe. Vse te nepostavnosti vznemirjajo narod, pa se je bati hudih nasledkov, kajti med narodom hrvatskim še vedno vrè.

Volivci okraja Biskupce so poslali dosedanjemu svojemu zastopniku mažaronu grofu Bombeles-u nezaupnico, v kateri ga znatna absolutna večina volivcev poziva, naj odloži mandat.

Po raznih krajih Zagreba je policija našla več dinamičnih patron in bomb. Policija je že mnogo sumljivih ljudi zaprla, a krivcev teh atentatov ni mogla zaslediti.

Radi pokritja stroškov pri vojaških posredovanjih povodom zadnjih nemirov so se že pričela pogajanja. Občine se branijo plačati stroške ter pravijo, da je bila vojaška pomoč nepotrebna.

Dogodki na Srbskem. — Te dni se vrše na Srbskem po raznih krajih občinske volitve, ki so pa tudi jako burne. V Belgradu so se občinske volitve izvršile sicer mirno, in je bil za župana izvoljen prof. Gevinic. — Do krvavih izgredov je pa prišlo pri občinskih volitvah v občini Pridvarice. Dvanajst oseb je bilo celo ubitih. Vlada se v volitve prav nič ne vtika in prepušča strankam popolnoma svobodno roko. Najhujši boj vlada seveda med liberalci in radikalc.

Kdo vlada v katoliški Franciji. — V Franciji divja silovit boj proti vsemu, kar je katoliškega bodisi v cerkvi ali zunaj nje. Vsakdo bi mislil, da je ta republika najbolj framasonska dežela na celem svetu. In vendar je izmed 40 milijonov prebivalstva le 25.000 framasonov. In ta peščica ljudi vlada in strahuje celo deželo, ker ima framasonstvo v rokah vlado in parlament. V sedanjem ministertvu se nahaja med dvanajstimi ministri ravno osem framasonov. Od ostalih ministrov so menda trije tudi framasoni. Razun enega bi bila torej framasonska vsa vlada katoliške Francije. Pa tudi v parlamentu ni mnogo bolje. V obeh zbornicah je nad 400 framasonskih poslancev.

Dopisi.

Iz Krna. — Najpreje naznanimo s tužnim srcem, da je dne 21. t. m. umrla v Trstu velika dobrotnica naše cerkve, Marijana Gregorčič. Ona je vzbudila misel, da se sezida viša cerkev, in ona je največ pripomogla, da se je ta misel tudi uresničila. Jako je želela, da bi videla dogotovljeno in blagoslovljeno cerkev — pa Bog jo je prej poklical k sebi. Bog ji daj večni mir in pokoj! Bog ji plačaj dobrote, ki nam jih je izkazala!

Kakor smo zadnjič naznanili, bo naša nova cerkev slovesno blagoslovljena dne 19. avgusta in sicer se bode slovesnost tako-le vršila: Ob 10. uri dopoldne blagoslovljenje cerkve, potem pridiga in po pridigi peta sv. maša z blagoslovom. Popoldne se bo v slovesni procesiji prenesel nov križev pot v cerkev, ker ga bo preč. pater frančiškan blagoslovil in potem bodo pete litanije. Po dokončani cerkveni slovesnosti odšli bodo turisti v planinsko kočjo ali v planino „Zaslap“, kjer bodo prenočili. Zvečer zažigali bomo umetne ognje in spuščali rakete, kar se bode posebno lepo videlo s planin. — Sliši se, da mnogi pravijo: rad bi šel k slovesnosti v Krn, pa lačen in žejen ne maram biti. Ne boj se prijatelj, tudi za želoдец bode preskrbljeno! Gostilničar z Libušnjega postregel bo tisti dan lačnim in žejnim. V slavnostni „Pomolovi“ hiši oziroma pod kozolcem se bo vsega dosti dobilo. Kdor bo zadovoljen s kavo ali golažem, s salamo ali pršutom, s sirom ali kruhom, z vinom ali pivom, obrnil se bode kar pod kozolec in vsega bo dobil. Kdor bi pa rad imel popolno kosilo (3 jedi), ta bo pa moral že iti v hišo, da se bo tam okrepčal. Da bi pa gostilničar vedel za koliko oseb kosila pripraviti, prosi vse častite goste, ki bi radi tisti dan v Krnu kosili, naj mu blagovolijo to na dopisnici naznaniti vsaj do 16. avgusta. Naslov: Matija Slavec, gostilničar na Libušnjem, p. Kobarid. — Torej še enkrat: Prid' vrh planin, nižave sin!

S hrlbov. — Posebno ugaja mi pod Krnom; čisti, skoraj planinsko fini zrak in lepota kraja me vnovič in vnovič vabita z vso silo. Med tem pa, ko narava človeka opaja in očaruje si želi srce tudi drugače nekakjega užitka. Kako dobro dè človeku, ako nahaja v lepem, vabljivem kraju tudi dobro, nepokvarjeno ljudstvo; in tako je, hvala Bogu, pod Krnom. Tjekaj je do zdaj zaman stegovala kriva lažikultura svoje strupene kremplje.

Vendar zdi se, da poštenost ljudstva nekaterim prav nič ne ugaja, in to zlasti staroznanemu g. Vrtovcu iz Tomina ne.

Na Dreženci imajo, kakor znano, procvitajočo deklisko „Marijino družbo“, in ker ni drugod dobiti primerne prostora za družbine shode, zato je tamošnji g. kurat naprosil c. k. okr. šolski svet naj prepusti v ta namen šolsko sobo, kar se mu je tudi drage volje dovolilo. Postavil je s privoljenjem v šoli tudi krasno Marijino soho, ki je primerno zakrita in zaprta. Tamošnji g. učitelj se ni čutil radi tega nič oviranega v šoli — soha mu ni bila kar nič na poti — pač pa je bila na potu g. Vrtovcu bivšemu učitelju, dasi nima v šoli nikdar nič opraviti, in je zanj vse eno, če bi tudi privabil vanjo največji sod.

Ako je g. Vrtovec čital zadnje čase časnike, vè, da se je na Dunaju liberalni občinski svetnik Orel pritožil na upravno sodišče radi podpore občine Katol. šolskemu društvu; ako vè to, vè tudi, da je upravno sodišče zavrnilo pritožbo, in sicer mej drugim iz preprostega vzroka: Kot katoličan nima namreč pravnega povoda do tožbe, ker se ni mogel čutiti kršenega, oškodovanega v svojem pravu ali z drugo besedo: Ako si katoličan, je nemogoče, da bi se mogel pritoževati proti podpori v korist katoliškemu šolstvu!

Torej, g. Vrtovec! Viste katoličan, zato ne morete napadati in ovirati pravne napredka, ampak le veseliti se ga; ako pa niste katoličan, povejte, kaj ste! — Mej drugim bi bilo tudi opomniti, da bi se v šolah na Drežnici in v Libušnjem lahko poučevalo tudi petje, in da napravlja mučen utis, ako se pri izključno šolskih mašah nič ne poje. Na svidenje, Podkrn!

Turist.

Z Anrovega. — Naši vrli dolinci na Kanalskem so kaj izvrstni svilorejci,

Ako bi ne bila prišla slana ravno ko je pognalo murvivo perje, bili bi gotovo povsem zadovoljniji, kakor so bili, ker kljub tej nezgodi so pridelali se je tu pa tam vendar kaj galete? Seme sta jim preskrbela gg. Jožef Velušček in Jožef Medvedšek iz Anrovega, katerima gre vsa čast in hvala, da sta preskrbela izvrstno seme. Škoda, da je bilo letos od vseh-skozi neugodno vreme. Toliko pa je dokazano, da nobeno drugo letošnje seme ni obrodilo toliko kakor ravno ono v naši dolini. Sam gospodar tega semena, kateri je prišel osebno v naše kraje, se je čudil, ker je vedel da letos sta nam škodovala slana in neugodno vreme, ter je bil z našimi vrliimi dolinci radi njih poštenosti popolnoma zadovoljen, in obetal, da bo poslal v prihodnje dvojno seme, katerega edno prav hitro obrodi. Omenjeni gospodar semena je pri tej priliki tudi poučeval omenjena oddajalca semena v sviloreji ter se od nas prav zadovoljen poslovil. Dolincem priporočamo že za naprej to izvrstno seme sviloprejk.

Iz Rima, 26. julija 1903. — Tema je sinoči že precej časa pokrivala prostori Rim, ko je proti deseti uri zvečer tožno zvonenje iz vatikanskih lin naznanjalo svetu, da so velikega Leona položili v vatikanski baziliki k počitku, ki naj bi ga vžival tam nad grobom svetih apostolov-prvakov vsaj za eno leto dni.

Kakor da bi počival angel miru, tako je ležal tri dni na odru v kapelici, kjer se drugače nahaja Najsvetejša. Od vseh strani so se zbirali tisoči in tisoči na trgu sv. Petra, da bi od tukaj šli še enkrat v baziliko in se mogli tam posloviti od umrlega očeta. Tam je počival na odru; niso ga krasile ne palme, ne cvetke, ne kako zelenje; niso ga dičili ne grbi, ne zastave, ne kaki drugi okraski. Nad vse priprosto je bilo vse; samo nekaj sveč je gorelo krog njega, in njegove straže so mu stale ob strani, drugega ni bilo nič. Toliko večji pa je bil vtis na srca onih, ki so v nepretrznem toku nemo, sè solzami v očeh, korakali dalje in se poslavljali od mrtvega glavarja katoliške cerkve. Zaman si sedaj iskal smehljaja okrog njegovih ust — ustne so bile zaprte; zaman si iskal tistih oči, čijih ogenj je dajal vsemu njegovemu obličju toli čudoviti čar — oči, so bile zaprte; in njegove roke, ki so vedno delile le blagoslov in se toliko trudile za blagor človeštva, so bile sklenjene na prsih... Leon je bil mrtev! — Kako težko je bilo to verjeti! Kdo bi pač hotel verjeti, da je mrtev, ko so ga vendar vsi tako ljubili? Kogar pa srce ljubi, tega noče imeti mrtvega, in noče verjeti, da je umrl, četudi je že mrtev.

In našega Leona so ljubili vsi, zato je novica o njegovi bolezni tako bolešno zadela ves katoliški svet. In ves svet je obračal za njegove bolezni svoje oči le v Rim; nakrat je bila pozabljena zločinska noč v Belemgradu; končalo se je govoriti o pomenu volitev na Nemškem; pozabilo se je, kako sijajno so Angleži sprejeli predsednika francoske republike v svoji sredi. — In ko je naš Leon umrl, tedaj so zaplakali oni, ki so ga ljubili; a i drugi so se sklonili žalosti in spoštovanju pred njim. V znak žalosti so se zapirale vsepovsod prodajalne v Rimu; odpovedali se za isti popoldne i v Rimu i v vsej Italiji koncerti, veselice, zabave. In iz Italije se je razširila žalost na vse strani sveta. Vse je obstalo in se sklonilo pred smrtjo Leonovo: poganska Japonska je izrazila svoje sožalje; izrazila je je mohamedanska Perzija, razkolniška Rusija, protestantska Nemčija, anglikanska Britanija; izrazile so je vse katoliške države in vsa Amerika in ves svet. Da, sožalje k smrti Leonovi je v polnem pomenu besede svetovno! Ni še bilo v zgodovini podobnega dejstva.

In zakaj vendar žaluje ves svet, da je Leon umrl? Zakaj se klanjajo njegovemu duhu celo take sile, ki drugače besno napadajo vse, kar je v zvezi s papeštvom; ki imajo drugače le prezir in zasmeh za vse, kar je katoliško? — Svet čuti, da je izgubil in Leonu moža, ki so nad vse redko sejani v svetovni zgodovini; moža, velikega po duhu in velikega v značaju; moža, čegar življenje je bilo posvečeno le velikim, vznesenim, vse človeštvu in dolge dobe obsegajočim idejam. Leon je delal in se trudil in se žrtvoval za blaginjo in srečo vsega človeštva; zato se človeštvo čuti vezano napram njemu; zato tisto čudovito, popolnoma nepričakovano sožalje s katoliško cerkvijo od strani poganov, mohamedancev, razkolnikov, krivovercev in celo sovražnikov....

Dolga stoletja že ni priznaval svet toli sijajno pomena, ki ga ima papeštvo za človeštvo, kakor ga priznava te dni. Da, Rim, a le papežev Rim je še vedno središče sveta! Kdo se pač zmenj sedaj, da je Rim tudi prestolnica zedinjene Italije? Kaj je vendar v Rimu laški kralj v primeri z glavarjem katoliške cerkve? Mislili so sicer, da, njeni sovražniki, da politično papeža popolnoma v ozadje, ako spravijo laškega kralja v Rim. Toda nihče se ni še tako kruto zmotil, kakor so se zmotili oni. Mari se svet ne čudi že, ko gleda čudno prikazen, da stanuje laški kralj prav za prav le radi tega v Rimu, da morejo vladarji, ki niso katoliške vere, čijih predniki že stoletja ali celo nikdar niso videli Vatikana, dobiti priložnost, iti k papežu ter se mu pokloniti? Kar se je zdelo nekaj nemogoče, to se godi sedaj. Nemški protestantski cesar je ponosen, da sme imenovati umrlega Leona svojega osebnega prijatelja. In vsem je še znano, kako cesarsko — sijajno je nastopil tu v Rimu, ko se je vozil v Vatikan, da se tam pokloni glavarju njemu tuje katoliške cerkve.

Tak preobrat je povzročil umrli Leon! Zato strmi svet nad modrostjo in veličino njegovega duha. Na vseh poljih je znal vedno nastopiti le taka pota, ki so bila v sedanjosti najprimernejša za razširjanje in povzdigo svete cerkve.

(Konec pride.)

Pogreb sv. očeta.

V soboto zvečer ob 7. uri so položili sv. očeta Leona XIII. k večnemu počitku. O poludne morali so zapustiti vsi ljudje, katerih je bilo na tisoče, cerkev sv. Petra, v kateri je bilo izpostavljeno truplo sv. očeta. Koj ko so šli vsi ljudje iz cerkve, zaprli so vrata in pričele so se priprave za pogreb. Na raznih krajih po cerkvi so bili razpostavljeni papeževi vojaki. Ko so bile dokončane vse priprave, odprli so vrata sakristije, pred katerimi je čakalo nad 3000 oseb, katerim je bil ugod s posebnimi listki dovoljen. Bile so te osebe iz najodličnejših stanov, posebno je bilo mnogo senatorjev in drugih visokih dostojanstvenikov, kakor tudi dam iz najodličnejših rimskih družin. Kardinalov je bilo 45, ki so se razpostavili v koru. Prišla sta tudi zdravnik Lapponi in Mazzoni, kakor tudi več sorodnikov pokojnega sv. očeta. Na to so prišli diplomatični zastopniki vseh držav in mnogi rimski patriciji, ki so zavzeli prostor na tribuni, ki je bila nalašč v ta namen postavljena. Obredi bili so jako kratki. Ko se je truplo sv. očeta še enkrat blagoslovilo, pristopil je monsr. Cagiano in je pokril pokojnikov obraz z belim pajčolanom. Za njim je pokril truplo monsr. Riggi z rudečim svilnatim pajčolanom. Na to je pristopilo šest stražnikov, kiso vzdignili truplo ter je položili v leseno cipresno krsto. K trupu so pridjali tri mošnjičke, v katere so položili v vsakega po 26 kosov zlatega, srebrnega in bakrenega denara, t. j. po toliko kosov, kolikor let je pokojni papeževal. Zraven teh mošnjičkov so položili v krsto tudi razne spise o smrti in življenju pokojnikov. Na to so krsto pokrili in zapečatili s tremi pečati. To cipresno krsto položili so v 400 kg. težko svinčeno krsto, na kateri so bile urezane besede: Tu počiva papež Leon XIII. Potem ko se je to zgodilo, prebral je notar vaticanskega kapitelja neki dokument, v katerem je bilo zapisano vse, kar se je godilo s pokojnikovim truplom, od njegove smrti pa do pogreba. Ko so zapečatili tudi to svinčeno krsto, položili so jo v tretjo javorjevo krsto, na katere pokrov je bil vtisnjen grb papeža Leona XIII. Na to je sledil še jeden blagoslov in kardinali napotili so se proti rakvi, ki je imela vsprejeti pokojnega Leona XIII. Ko se je polagalo truplo v rakev, peli so pevci psalm „Benedictus Dominus Deus Israel“, vsi ostali pa so pri ti priliki poklekali ter molili. S tem se je končal obred, in navzoči so polagoma zapustili baziliko.

Novice.

Mase zadušnice za sv. očeta. — V ponedeljek in torek ob 10. uri sta bili slovesni sv. maši zadušnici za sv. očeta Leona XIII. V sredo ob 10. uri je daroval v stolnici prevz. knez-nadškof slovesno sv. mašo zadušnico. Udeležili so se je zastopi raznih oblastnj. Mesto si je ta dan nadelo žalno lice, in skoro vse

hiše so bile okrašene s črnimi zastavami in preprogami. Od 10. ure do poludne, namreč v času ko se je vršila slovesna zadušnica v stolnici, so bile vse prodajalne zaprte.

Danes je imela tukajšna vojaška posadka sv. mašo zadušnico za sv. očeta v cerkvi sv. Ignacija na Travniku.

Subdijakonat. — Milost. knez-nadškof podelil je v soboto subdijakonat gg. bogoslovcem četrtoletnikom, in sicer za goriško nadškofijo: Fonu Jos., Ivančiču Jos., Kobalu Ign., Lavrenčiču Fran., Lebanu Alb., Podobniku Iv., Romanu Rom. in Delfabru Hekt.; za tržaško škofijo gg: Hreščaku Ant., Mandiču Iv., Mandiču Jos., Orliču Iv. in Pernarčiču Ant.; za krško nadškofijo gg: Tugošiču Greg., Uraviču Aleks., Fabijanoviču Ant. in Mrakovčiču Iv. ter bratoma kapucinoma: Joahimu Ferku in Tadeju Ranftlu. — V nedeljo bil je imenovanim gospodom podeljen dijakonat. Dne 2. avgusta pa bodo posvečeni v mašnika.

Premeščanja. — Predstojnik tukajšnjega finančnega inspektorata, višji finančni svetnik g. Tit Premuda, je premeščen k finančnemu inspektoratu v Koper. Na njegovo mesto pride višji nadzornik finančne straže, g. Abdon Schusterschitz iz Inomosta.

Umrlovljenje in imenovanje. — „Wiener Zeitung“ javlja: Namestniški tajnik na okrajnem glavarstvu v Kopru, Guido Perinello, je na lastno prošnjo upokojen. Cesar mu je o tej priliki podelil naslov okrajnega glavarja. — Finančni minister je davčnega nadzornika Ivana Perparja imenoval višjim davčnim nadzornikom na okrožje tržaškega finančnega ravnateljstva.

Deželni hipotečni zavod. — Tukajšnji „Corriere“ od sobote prijavlja, da so imenovani v kuratoriji deželnega hipotečnega zavoda, gg. dr. Kamilo Egger, Ivan Gasser ter dež. posl. Leopold Bolko in Ivan Lapanja. Poleg teh pravi „Corriere“, da je dež. odbor imenoval za ravnatelja imenovanega zavoda g. Gustava dr. Staudingerja, c. kr. davčnega nadzornika. To slednje imenovanje se nam zdi jako čudno, ker vemo, da se je za to mesto oglasil tudi neki domačin, ki zavzema tudi v finančni službi višje mesto, nego je zavzema dr. Staudinger. Omenjeni domačin pozna poleg tega popolnoma oba deželna jezika, kar se pa o gospodu dr. Staudingerju nikakor ne more trditi.

Celo „Gazzettino Popolare“ obsoja tako postopanje in pravi, da bi moral imeti pred tujcem dr. Staudingerjem na vsak način prednost naš deželan. Ako pa še dostavljamo, da je naš deželan, ki je tudi zaprosil za to mesto, poleg tega, da se nahaja v višji finančni službi, tudi že šest let samostojen predstojnik davčnega oddelka, dočim je bil dr. Staudinger do sedaj vedno prideljen, potem se nam predstavi omenjeno imenovanje v še bolj čudnem svitu. Sicer pa se govori, da so se dogodile pri tem imenovanju hude nepravilnosti, o katerih pa mi natančneje ne moremo poročati, ker nismo o vsem tem, kar se je godilo dovolj informirani. Najdemo se pa, da sčasoma to zadevo naši gospodje dež. odborniki natančno pojasnijo. Le to bodi še rečeno, da je bil oni naš deželan — Slovenec.

Za „Alojzijeve“: Preč. g. Jos. Kragelj 20 K, preč. g. Andr. Brezovšič 12 K, preč. g. Ant. Bratina, preč. g. Ant. Jug, pueč. g. Iv. Kovačič, preč. g. Jan. Lukežič in preč. g. Jak. Rejec po 10 K, preč. g. Iv. Franko, preč. g. Val. Knaps, preč. g. Jur. Peternel in L. P. v Kanalu po 5 K. — Bog stotero povrni!

Za slovensko sirotišče v Gorici oziroma za „Kat. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. gg. Ivanka Škodler, Frančišk Kralj 1 K, Luka Dugar 2 K, J. G. 10 K.

Bog stotero poplačaj!

„Krojaška zadruga“. — Opozarjamo slavno slovensko občinstvo z nova na bogato zalogo prve slovenske prodajalnice za manifakturnim blagom v Gorici. Rojaki! Nikar ne pozabite „Krojaške zadruge“ v sedanjem času, ko si Italijani in „naprednjaki“ prizadevajo, da bi jo vničili. Naznanjamo slavnemu občinstvu tudi, da se razprodaja vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Avrelj Bisall, bivši poslovodja „K. z.“ je bil naprednjak skoz in skoz. Svojega naprednjaštva tudi v prodajalnici ni skrival in je soseben rad zabavljal čez klerikalna društva in veselice. On sam se je hvalil, da je duša vseh

naprednih društev in aranger ali voditelj naprednih veselice. V zadruzi se je za časa Bisalla zbiral štab naprednih agitatorjev. In marsikdo se je na vratih obrnil, ko je zagledal v zadruzi te ljudi. Sedaj pa bi se ga naprednjaki radi otresli. O ne. Njihov je bil, njihov naj ostane tudi sedaj.

Teorija in praksa. — Znani A. G., vnet prijatelj „Kr. z.“ razvil je v člankih o „Krojaški zadruzi“ tudi nekoliko svojega narodno-gospodarskega naziranja. Zapisal je med drugim: „Poglaviti naš napredek v Gorici je pač le v trgovini in obrtnosti! Ako bi bilo danes 100 slovenskih trgovcev in obrtnikov več, bi bila Gorica zares naša! Vsaka zadruga je le coka na narodnem vozu, dočim je rasloče število trgovcev in obrtnikov neporečen dokaz, da se bližamo srečnejši bodočnosti... Naravno, da hrepeni „G. l. p.“ po napredku in ne po cokolah svojega nestrpnega konkurenta“.

Kako lepo se to glasi! A kako pa isti A. G. in njegovi somišljeniki to izvršujejo v dejanju. Tiskar A. Gabršček, droguist Jeretič, fotograf Jerkič, enolog in bivši trgovec z železnino, sedanjí predsednik „Miz. zadruge“ Konjedic, trgovec Zajec, veliki trgovec Pečenko, odv. kandidat dr. Gruntar in še nekateri drugi so osnovali konsorcij ter kupili in prevzeli v lastno režijo gostilno „pri Jeleni“. Ako pa je napredek v Gorici pač le v rastočem številu trgovcev in obrtnikov, zakaj ti naprednjaki, katerih vsaki ima svojo trdno trgovino ali obrt, te nekdanje obiskovane krčme, niso dali kakemu krčmarju v najem, da se tako obrtni stan v Gorici pomnoži in tako pospeši narodni napredek. Zakaj naprednjaki te croke (če tudi v obliki konsorcija) na narodnem vozu niso odpravili? Zato ker upajo, da bodo iz klopotea izvalili piščanca ter si ga delili. Naprednjakom je pač vsaka zadruga, ki ne služi njihovim namenom in dobičkalnosti, coka. Kar pa oni v svoji spekulativnosti ustanove, pa so velikonočni piruhi narodu, in kdor jih proglasi za klopotece, je izdajica. — Graui sit alle Theorie!

Kmečki shod v prostorih kmetijske šole v Gorici. — Minulo nedeljo ob 10. uri predp. je imelo „slovensko vzajemno-podporno društvo“ za zavajanje goveje živine v Gorici svoj letni občni zbor. Ob tej priliki je društveni odbor naprosil blag. g. Ant. Štrekelja, potovalnega učitelja, naj bi predaval o kmetijskih stvarih. Ker se je g. Štrekelj drage volje odzval odborovemu vabilu, povabili smo na shod ne samo goriške kmetovalce, ampak tudi okoličanske. Zato je bila udeležba prav dobra.

Pred vsem je g. predsednik Dominiko podal natančno poročilo o društvenem delovanju od ustanovitve do današnjega dne. Iz poročila se razvidi, kako potrebno je bilo to društvo za Gorico. Lepo poročilo zasluži, da je v celoti objavi „Kmetijski list“. Na predlog č. g. Andreja Pavlica so zborovalci soglasno potrdili to poročilo in v znamenje zahvale g. predsedniku ustali. G. predsednik Dominiko ima za goriške kmetovalce brezmejnih zaslug. Kmetijska šola je postala zbirališče naših kmetovalcev.

Iz poročila je tudi razvidno, da je društvo končalo poslovno leto s prebitkom 450 K.

G. dr. A. Pavlica pravi, da je to društvo ustanovil on. Tega pa ne bi bil kot duhovnik nikdar storil, ako ne bi bil sv. Oče Leon XIII. v svojih okrožnicah vspodbujal č. duhovščino na delo za ljudstvo. Govornik pozivlja zborovalce, naj v znamenje hvalečnosti do ravnokar preminulega sv. Očeta Leona XIII. vsi vstanejo in zakličejo: Slava Leonu XIII! (Zborovalci se navdušeno odzovejo).

Za oglednike so bili izvoljeni sledeči možje: Za Starogoro in Rožno dolino: Čubej, Mladovan in Makuc; za mesto: Plahuta, Markič in Leban; za Grčno: Pavlin in Prešern.

Nato nastopi g. Anton Štrekelj, potovalni učitelj. Govoril je najprej o živinskih hlevih. Še svojim poljudnim in priprostim govorom je večkrat vzbudil med kmetovalci glasen smeh. Pokazal je kmetovalcem, kakšen mora biti hlev, da prinaša kmetu velike koristi. Povedal jim je, da je snaga v hlevu za živino neprecenljive vržnosti. Dal jim je praktične nasvete, kako naj si brez stroškov sami pomagajo. Nato je govoril o gnojniku in o gnojnici.

Govornik je žel ob koncu obdobja hvalo. Besede so pale na rodovitna tla.

Upamo, da se bo polagoma vzdignil iz svoje revščine tudi goriški kmet. Prav bi bilo, da bi tudi ta govor objavil v celoti „Kmetijski list“ in da bi ga kmetje še enkrat premislili.

Po zborovanju so se vsi zborovalci podali na vrt kmetijske šole. Tam je pripravil g. Makuc iz Gorice svoj na novo izumljeni top za streljanje proti toči. S tem topom je za poskus tudi streljal. Ta top presega po svoji moči in po svoji uredbi vse tope, ki so bili do zdaj v rabi. Priporočamo vsem županstvom, katera si hočejo omisliti topove za streljanje proti toči, da si oskrbijo po g. Makucu na novo izumljene topove. Napredujemo tudi v tem! G. Makucu bodi izrečena srčna zahvala za njegov trud in poduk.

V Gorupovem „Velodromu“ pri goriški postaji je bil v nedeljo javen ples. Ples je bil v nedeljo še na dveh drugih krajih v Gorici. Vesoljni svet žaluje po sv. očetu Leonu XIII., goriški neomikanci pa — plešejo. Sramota!

Laški podaniki v Gorici postajajo vedno bolj drzni. V tem tednu so nalepili po mestnih vogalih nek oglas, v katerem se spominjajo obletnice žalostne smrti njihovega kralja Humberta. S tem hočejo odvrti pozornost laškega meščanstva od smrti sv. Očeta Leona XIII. Ali ni to izzivanje? Sicer pa ni to nič čudnega! Gorica je prenapolnjena samih italijanskih podanikov, kateri se maste na avstrijskih tleh pri dobrih zaslužkih.

Zdaj ga pa že imajo, namreč učenca Herena, ki je ravno pred štirimi tedni zapustil domačo hišo brez novca v žepu. Kakor smo včeraj doznali, dobili so ga v Raicu pri Požegi v Slavoniji. To vest naznanjamo z odkritosrčnim zadovoljstvom vsem onim, ki so tako toplo sočustvovali s starši lahkomiselnega dečka, katerim je povzročil toliko skrbi in strahu.

Centralno semenišče. — Sklep šolskega leta v centralnem semenišču je bil v četrtek.

Mesto sodnika razpisano. — Razpisano je mesto sodnika za Bovec, oziroma za oni okraj, ki bi ostal brez sodnika, ako bi bil tamošnji sodnik premeščen v Bovec.

Učiteljske v Kopru. — Zrelostno skušnjo na c. kr. učiteljsku v Kopru so napravili: Brce Anton, Čok Hrabroslav, Firm Štefan, Kenda Ferdo, Kunc Ivan, Likač Ladislav, Legiša Henrik, Mervič Anton z odliko; Peršič Adolf, Venturini Fran Ed., Zajc Josip. Dva imata preskušnjo iz enega predmeta v septembru.

Poskušnje za oblačenje mestnih ulic. — Vsled predloga mestnega starišine, g. Marzinija, prične te dni s poskušnjami, oblačiti mestne ulice s kamenjem, in sicer na Verdijevem tekalšču pred gledališčno kavarno. Za te poskušnje izbrali so troje vrst kamenja, in sicer iz Valona, iz Šempasa in od sv. Jurija pri Bračanu.

Službi gozdarjev. — Na gozdarskem in domenskem ravnateljstvu v Gorici sti razpisani dve službi gozdarjev. Prositelji morajo dokazati, da so položili skušnjo za gozdno varstvo in tehnično pomožno službo. Prositelji, ki so že v državni službi, morajo predložiti prošnje predpisanim službenim potom. Podčastniki ki so še v aktivni vojaški službi, potom svojih poveljstev. Drugi upravičeni podčastniki imajo doposlati svoje prošnje gori omenjenemu ravnateljstvu in sicer do 5. septembra. Poleg poznanja nemškega in slovenskega jezika se želi tudi poznanje italijanščine.

Izvolitev tržaškega župana Sandrinellija je — potrjena.

Trpinčenje vojakov. — Na vojaških vajah med Bilekvom in Trebinjem je 15 vojakov vsled vročine na poti umrlo. Ker na okolu ni bilo nič sence, vročina pa je vedno bolj pripekala, ni bila mogoča rešitev. General je prej prepovedal, da bi čete počakale, da vročina odleže. Polovica polka je na cesti omedlela. Že dopoldne je 70 vojakov obolelo, a kljub temu so se vaje nadaljevale. Nekaj vojakov je v bolnici umrlo v strahovitih mukah. Pokopani so bili v skupnem grobu. Listi soglašajo v sodbt, da se tako vojake niti za časa vojske ni nikdar mučilo.

„Centralna posojilnica“ v Gorici uraduje od 1. avgusta naprej: od 8. zjut. do 1. pop.

Očarana

sem jako od lepote in
dobrote Tvoje obleke.
Kje vendar Ti kupuješ
tako krasno blago? Povej mi vendar!

v „Krojaški zadrugi“

Gosposka ulica šte. 7.

katera trdka ima največjo zalogo te vrste v Gorici.

Kako je li to mogoče, saj sem vendar čitala
v nekem listu, da nima „Krojaška zadruga“
nikakega blaga več.

Pojdi, pojdi in ne veruj vsake reči; prepričaj
se sama in iznenadena bodeš, ko zagledaš isto
založeno tako velikansko zblagom, da bodeš kar
strmela. Tu ti leži na razpolago izvanredna mno-
žina raznega blaga za vsaki spol, in za vsaki letni
čas, kakor krasne Zephyrije, batiste, perkal, svile,
Oxford, Pique, vsakovrstnega volnenega blaga, moško
sukno po vsakej ceni in izberi.

Tam dobiš bogato izber vsakovrstnega blaga, za neveste
jako veliko zalogo perila, kakor platna, Chiffon, prtenine,
hladevine, volnene odeje, kovre, žepne rute itd. Tam dobiš
tudi vse blago prejšnjih sezon pod lastno ceno. Videla sem
tam tudi krasne vzorce že naročenega blaga za jesenski čas.

Na zahtevo se pošiljajo vzorci brezplačno. Cene so tako
nizke, da se je čuditi, seveda tudi stalne. Torej pridi in
poskusi, in gotovo boš zadovoljna!

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brsko,
vipavsko, furlansko in istrijsko vi-
no. Odpošilja se na vse kraje v sod-
skih od 56 litrov naprej. Postrežba
je točna.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo št. 6.
Gorica.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Jedilno . . .	kr. 40	Corfù . . .	kr. 56
„ boljše „	44	Bari . . .	60
dalmatinsko „	48	Lucca . . .	70
istrijsko . . .	56	Nizza . . .	80

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. šte. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica na vinograde po jako nizkih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

!! POZOR !!

Vsem, kateri bolehalo na želodec in težki prebavi

daje gotovo pomoč in povrača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh že-
lodih in boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna
otežlina, napihovanje, p. drigovanje, gaga, zlatenica, omotica, glavobol,
krči itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim
bolezni, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste so-
kove iz krvi

Germanova življenska ese ca odganja zaostale vetrove in neznosne
gliste, a s tem, da povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, domača mnogo k
okrepljenju telesa

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri
so jako veliko potrošili za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči več
nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelejujčih, pov-
sem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa,
tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih
zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 stek-
lenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se
znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslavljajo

K. Germana lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrde: Lje-
karna k „ornom orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj
izrecno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga,
za katero bi se trdilo, da je boljše ali pa ravno tako dobra, je ne vzami,
temveč jo naroči po pošti, ako je tankaj ne dobiš.

Priporočilo.

Podpisani se priporočam slav. občinstvu
in svojim rojakom za obilna naročila svoje
nove delavnice v lasni hiši na Kolehah pri
Kojkem. Izvršujem vsakovrstne obleke ter
imam v zalogi raznega sukna, hlačevine
in izgotovljenih sraj. Vsako naročilo se
izvrši točno in po celo nizkih cenah
A. Mavrič, kroj. mojster.

Anton For,

klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči v svoji krčmi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za
izdelovanje cerkvenih posod in
orodja. Pripravo cerkvenega o-
rodja olajšuje revnim cerkvam
s tem, da daje tudi na obroke.
Obroke si pa preč. p. n. gospod
naročevalec sam lahko določi.

Gostilna in štacuna

ter k temu

potrebni prostori

se oddajo

v najem

za časa gradbe bohinjske železnice. Gostilna
je na najugodnejšem prostoru, ter brez
konkurence. — Natančneje se poizve pri
Avgusti Gabrijelčič v Avčah.

Pašti, makaronom itd.

pravi se po slovensko

testenine.

Najboljšim testeninam pa se pravi

Ilirske testenine

Gospodinje! Ne zahtevajte tedaj po
prodajalnicah pašte, ampak „Ilirskih
testenin“, katere se vdobe v škatlah
po $\frac{1}{2}$ in po $\frac{1}{4}$ kg.